

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Időjelzések Bp. Pesten.*

Forrás: *Az Újság*

Bp.

(Hely)

1909 X. 21

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

529

Hely

Idő

17/19v

Személy

Közp. nyomt. XX. cs

Időjelzések Budapesten. A székesfőváros mérnöki hivatala tervbe vette, hogy összeigazítja a város nyilvános óráit és így végét veti a sok panasznak, a miért Budapest minden nyilvános órája más-más időt jelez. A pontos időjelzésre már a régi pest-budai magisztrátusok is gondot fordítottak. Mikor 1815-ben felépült a Gellért-hegyen a csillagvizsgáló, a míg csak 1849-ben, az ostrom idején, meg nem rongálódott, annak tornyából mindennap messzihangzó harangszóval jelezték a pontos délidőt. Ezt meghallották Pesten is, Budán is. De akkoriban kevesebb lévén nemcsak a torony, hanem a zsebóra is, nem volt elegendő csak a delet tudatni a néppel. Gondoskodtak tehát sűrűbb órajelzésről is. Pesten, az 1900-ban lebontott régi városháza tornyán tűzoltók álltak őrt, a kiknek minden negyedórában le kellett kiáltaniok, hogy: Dicsértessék a Jézus Krisztus. Valóságos keresztény műezimek voltak. Így meg lehetett tudni a fertályórákat is, meg azt is, nem szunyókált-e el a soros tűzoltó. Innen, a városház tornyáról különben már kétszáz év előtt is jelezték a déli időt. Már a tizenhét század első éveiben két muzsikust plántált a tanács a toronyba, később többet, a kiknek egy, 1726 augusztus 23-án kelt tanácsi rendelet értelmében pont tizenkét órakor félóráig tartó két szép zenedarabot kellett játszaniok. Ilyen muzikaszóval jelezték az időt akkor többi közt Kézsmárkon is, a hol azonban a plébá

templom tornyának folyosóján reggel, délben és este szólt a zene s a muzsikusoknak külön szobájuk is volt a toronyban. A budaiaknak is volt egy pontosan járó órájuk a mult század derekán. Ez az óra Heinrich csokoládégyárosnak svábhegyi nyaralóján volt, s az óraütéseket hangos túlköléssel adták tovább az erdőörök. Így tudták meg a szomszéd falvakban is, hogy hányat ütött az óra. Csak-hogy persze mindig egy félórával később. Természetes, hogy az időjelzésnek fontos eszközei voltak a templomi harangok is. A hajnali harangozás Budán már a tizenötödik században szokásba jött, a déli harangozást pedig a jezsuiták hozták be a török kiűzése után. Az alkonyati harangszót Krisztus megtestesülésének tiszteletére még 1309-ben rendelte el az udvardi zsinat. Persze a harangozás akkor még kevésbé volt pontos időjelzés, s még inkább, mint ma: nem az óra, hanem a harangozó járása szerint igazodott.

háziyomda 1915.